

TRENDS OF LABOR MIGRATION IN CONTEXT PANDEMIC CRISIS

TENDINȚE ALE MIGRAȚIEI FORȚEI DE MUNCĂ ÎN CONTEXTUL CRIZEI PANDEMICE

¹Nelly FILIP, dr.

Email: nfilip@mail.ru

²Natalia BRANAȘCO, dr.

Email: natali_bran@yahoo.com

¹Academia de Studii Economice a Moldovei,
Chișinău, str. Mitropolit Gavriil Bănulescu-Bodoni 61, www.ase.md,

²Universitatea de Stat „Alec Russo” din Bălți,
Bălți, str. Pușkin, 38, www.usarb.md

Abstract. *In the evolution of the development of humanity, different economic crisis appear regularly, but, at the same time, spontaneous crisis take place, which destroy all the forecasts of the specialists. The current situation, when at the same time the pandemic coincided, the economic crisis, the closure of borders between countries, lower oil prices, drought, reduced international trade, has a negative impact on global migration processes. The detrimental consequences have affected not only labor migrants, but also labor markets, both nationally and globally. The purpose of the study of the topic is to investigate labor migration trends in the context of the pandemic crisis. The methods used in the research were scientific documentation, quantitative and qualitative analysis of data, induction and deduction, etc. Whether referring to the health crisis or the economic crisis, the coronavirus pandemic is acutely felt by migrants, radically changing the present and future of migration. Since the beginning of the pandemic, a large proportion of migrants have been forced to find themselves in a difficult situation, dictated by measures to limit entry-exit into / from the country, on the one hand, and unemployment in the country of origin. Migrants are excluded from the labor market, the dark component of the labor market has increased, where foreign workers will compete with local ones.*

Key words: *crisis, pandemic, labour market, unemployment, migrants, remittances.*

JEL CLASIFICATION: F22.

Evenimentele acestui an au declanșat transformări esențiale atât pentru economia mondială, cât și pentru Republica Moldova. În același timp, în contextul globalizării, s-au acutizat vechile amenințări de securitate și au apărut noi pericole și riscuri de ordin politic, social-economic, cultural, atât pe plan intern, cât și extern. Acest fapt a dus la perceperea securității naționale ca o valoare decisivă a umanității, dar și ca o problemă majoră a contemporaneității.

În evoluția dezvoltării umanității apar, cu regularitate, diferite crize economice: seculare, decenale, conjuncturale. În același timp, sunt frecvente și crize spontane, așa numite „lebede negre” care infirmă și aruncă în aer toate scenariile optimiste ale specialiștilor. Acest concept a fost elaborat de N. N. Taleb, care l-a descris ca pe o situație foarte rară, ce apare pe neașteptate și cu consecințe profunde. Astfel, cel mai important și grav eveniment al planetei noastre din acest an, pandemia de coronavirus, a fost percepută inițial ca o „lebedă neagră”. Dar, autorul conceptului a negat această afirmație, explicând că pandemia putea fi prevenită, dar toți au ignorat acest lucru, atât guvernele, cât și companiile. Un alt specialist în economia mondială, M. Wucker, a utilizat sintagma „rinocerului gri” pentru această criză, explicând-o ca pe o amenințare destul de probabilă, cu un impact enorm, dar care a fost neglijată [Dobreanu C., 2020].

În context internațional se fac comparații cu privire la actuala criză sanitară cu criza economică din 1929-1933 și cu criza financiară din 2008. Din punct de vedere geografic, crizele din 1929-1933 și din 2008 au pornit din SUA, iar cea din 2020 – din China. Situația economică a anului curent este

descrișă ca o stare de „furtună ideală”, când în același timp au coincis pandemia, criza economică, închiderea hotarelor dintre țări, scăderea prețurilor la petrol, seceta, invazia masivă a lăcustelor în Africa și Asia, reducerea drastică a comerțului internațional. O astfel de suspendare simultană a activităților în toate țările lumii este fără precedent în istorie. La nivel mondial, multe întreprinderi, în special întreprinderile mici și mijlocii și-au sistat activitatea. Potrivit Fondului Monetar Internațional, economia mondială este de așteptat să se contracte cu 3% în anul 2020 scenariul de bază, o schimbare de aproape 6% comparativ cu anul 2019.

Iminența unui declin ce are loc în cadrul „furtunii ideale” a condus la un șir de prognoze mult mai pesimiste, de exemplu: „PIB-ul global este așteptat să scadă cu 39% în 2020, potrivit economistului-șef al Fitch Ratings, Brian Coulton, ceea ce ar fi în scădere economică de două ori mai severă decât recesiunea din 2009. Scăderea PIB-ului echivalează cu o micșorare cu 2800 de milioane de dolari a nivelului veniturilor globale față de 2019” [Apostol D, 2020, p.7].

În cadrul unei cercetări realizate de Forumul Economic Mondial cu privire la actuala criză au fost intervievați 350 de specialiști în managementul riscului, care sunt extrem de îngrijorați de consecințele crizei pandemice. Astfel, se estimează că circa 500 mil de persoane pot să cadă în prada sărăciei, 80% dintre elevii din toată lumea nu au frecventat școala din luna martie, producția industrială a scăzut cu 3%, iar volumul investițiilor străine directe s-ar putea reduce cu 30-40%. Toate acestea induc consecințe grave asupra nivelului de ocupare, fapt ce amplifică starea de stres a populației, ce se răsfrânge și asupra sănătății. Astfel, experții în domeniu au calculat nivelul de risc al efectelor negative generate de pandemia de coronavirus:

- a) recesiune îndelungată în economia mondială (rata riscului – 68,6%): pandemia a condus la reducerea activității economice, fapt ce poate genera o recesiune pentru aproape 18 luni;
- b) amplificarea falimentelor și consolidărilor (rata riscului – 56,8%): creșterea datoriilor este un risc real pentru companii, mai ales din țările în curs de dezvoltare;
- c) incapacitatea de restabilire a unor sectoare și ramuri din unele țări (rata riscului – 55,9%): se consideră că cele mai afectate ar putea fi companiile aeriene;
- d) rata înaltă a șomajului structural, cu precădere în rândul tinerilor (rata riscului – 49,3%): de exemplu, în SUA, deja în luna aprilie numărul șomerilor ajunse la 20,5 mil persoane, atingând rata de 14,7%;
- e) restricții cu privire la circulația oamenilor și mărfurilor (rata riscului - 48,7%): majoritatea țărilor lumii au impus astfel de restricții;
- f) relaxarea politicii fiscale în cele mai dezvoltate economii (rata riscului – 45,8%): în multe țări se implementează astfel de măsuri, în vederea stimulării economiei;
- g) întreruperi îndelungate în lanțurile de aprovizionare (rata riscului – 42,1%): companiile se întâlnesc tot mai frecvent cu obstacole în aprovizionare, iar pentru unele grupe de mărfuri s-a modificat cererea;
- h) falimentul economic al piețelor în curs de dezvoltare (rata riscului – 38%): țările în dezvoltare au riscul de a-și epuiza resursele în lupta contra consecințelor economice ale pandemiei;
- i) atacuri cibernetice și extorcherii cu datele (rata riscului – 37,8%): astfel de atacuri deja au avut loc asupra lucrătorilor din medicină și știință, care cercetează virusul și lucrează asupra vaccinului;
- j) o nouă epidemie coronavirus sau altă infecție (rata riscului - 30,8%): este tot mai posibilă declanșarea a celui de-al doilea val epidemic, fapt ce va conduce la o recesiune gravă [BЭФ, 2020].

Evidențiem faptul că criza pandemică și economică are consecințe majore asupra proceselor migraționiste, una dintre cele mai afectate categorii ale populației fiind migranții. Migrația internațională a forței de muncă este un fenomen important și cunoscut în istoria civilizației. Secolul

XX a devenit secolul migrației, deoarece niciodată acest fenomen nu a fost atât de important din punct de vedere economic, social și politic. În această perioadă, sub impactul major al unor factori economici, tehnologici, socio-politici, educativi-formativi, cultural-religioși au fost generate o serie de caracteristici noi ale proceselor de migrație comparativ cu perioadele anterioare. Dimensiunea economică, asociată cu cea demografică și educativ-formativă se situează în prim plan. La începutul mileniului III fenomenele demo-economice ale forței de muncă devin extrem de complexe, migrația forței de muncă devenind o componentă semnificativă a dezvoltării economice.

Migrația, în contextul securității naționale, devine una dintre cele mai actuale probleme ale politicii de stat din majoritatea țărilor lumii, cauzele fiind diferite, de la excedentul de migranți până la necesitatea soluționării dezechilibrului demografic prin intermediul fluxurilor migraționiste. Astfel, statul trebuie să asigure și securitatea migraționistă, care în sens restrâns semnifică capacitatea migrației de a asigura satisfacerea eficientă a nevoilor societății de resurse umane și redistribuirea lor regională eficientă. Aceasta presupune, pe de o parte, apărarea intereselor naționale, iar, pe de altă parte, capacitatea instituțiilor abilitate de a crea mecanisme de gestionare a proceselor migraționiste. În sens larg, securitatea migraționistă asigură funcționarea durabilă a societății primitoare, a indivizilor săi, inclusiv a migranților, susținută cu concursul unui mediu instituțional. Asigurarea securității este posibilă prin elaborarea unor politici eficiente, inclusiv a politicii migraționiste, realizarea lor bazându-se pe consolidarea socială, susținerea scopurilor și acțiunilor guvernamentale de către societate, deoarece securitatea nu poate exista izolat, ea fiind corelată cu viața individului, a societății și a statului [Branășco, 2015, p.181].

În contextul actual, problemele securității naționale au devenit foarte stringente, iar migrații sunt percepuți ca o amenințare directă. Fie că se face referire la criza sanitară sau criza economică, pandemia de coronavirus este resimțită acut de către migranți, schimbând radical prezentul și viitorul migrației. De la începutul pandemiei o mare parte din migranți sunt impuși să se afle într-o stare dificilă, dictată de măsurile de limitare de intrare-ieșire în/din țară, pe de o parte, și a șomajului din țara de origine pe de altă parte. Migranții sunt excluși de pe piața muncii, a crescut componenta tenebră a pieței muncii, unde lucrătorii străini vor concura cu cei autohtoni.

Se consideră că cele mai importante provocări migraționiste actuale, ca consecință a pandemiei sunt următoarele:

- riscul răspândirii infecției de coronavirus este major: densitatea locuitorilor, cămine aglomerate, resurse limitate pentru tratament și profilactică, informare joasă, lipsa asigurărilor medicale. Din toate provocările cea mai importantă este protecția sănătății migranților, deoarece aceștia reprezintă cea mai vulnerabilă categorie în condițiile pandemiei, practic în toate țările gazdă. În conformitate cu legislația în vigoare, migrații economici se bucură de acces deplin la asistență medicală publică în 80 din cele 132 de țări cercetate, alte 40 permite migranților accesul la asistență medicală condiționat, în timp ce 12 țări (dintre care cele mai multe sunt situate în Asia de Sud și Orientul Mijlociu, regiunile din Africa de Nord) exclud complet migrații din sistemele lor de sănătate. Multe țări folosesc reședința pentru a determina dacă străinii au dreptul la sănătate publică și servicii de îngrijire;
- creșterea migrantofobiei: atunci când băștinașii pierd masiv locurile de muncă, această tendință crește. În condițiile crizelor economice migrații sunt evaluați ca potențiali concurenți, care sunt gata să lucreze cu salarii mai mici și în condiții precare, comparativ cu băștinașii țărilor gazdă;
- închiderea hotarelor: restricțiile impuse de majoritatea țărilor gazdă au deteriorat substanțial situația migranților externi. Această provocare importantă duce la reducerea ritmului de creștere economică, atât la nivel național, cât și internațional;

- depopularea satelor: „plecarea” populației de la sate în orașe sau în străinătate: diminuarea pandemiei va duce la creșterea numărului migranților și această provocare este pe termen lung;
- „exodul de inteligență”: migrația de specialiști, studenți, în mare măsură are loc din cauza dificultății angajării în câmpul muncii, posibilităților restrânse pentru tineri în condițiile crizei social-economice [Полетаев Д., 2020].

În țările gazdă, criza sanitară a creat provocări suplimentare în sectoare care depind mult de lucrătorii migranți, precum sectorul horeca, comerțul cu amănuntul și comerțul cu ridicata, turismul și transportul, și în special sectorul agricol. Acest fapt a provocat îngrijorări cu privire la posibilitatea asigurării securității alimentare. Criza a condus la o sporire a cererii pentru servicii de îngrijire a sănătății, astfel s-a început o concurență globală pentru recrutarea medicilor și asistentelor medicale din străinătate.

Lucrătorii migranți au devenit mult mai vulnerabili în comparație cu muncitorii nativi în fața pierderii locurilor de muncă și a salariilor. Rata șomajului pentru muncitorii născuți în străinătate este deosebit de ridicat în Italia și Spania, care au fost puternic lovite de pandemie. Este evident că fluxurile de migrație se reduc, dar stocul migranților internaționali nu poate scădea imediat. În anul 2019, au fost în jur de 272 milioane de migranți internaționali și în circumstanțe obișnuite, migranții care își pierd locul de muncă ar lua în considerare revenirea în țara de origine. Dar, acest lucru a devenit aproape imposibil din cauza interdicțiilor de călătorie și a suspendării serviciilor de transport internațional. Pentru mulți migranți țara de reședință devine cea de-a doua casă și speranța spre un viitor prosper. Totodată, o mare parte din migranții de muncă, pe parcursul anului 2020 au revenit și vor mai reveni acasă. Pandemia i-a alungat pe mulți acasă, necătând că în țările de origine posibilitatea susținerii migranților reînțorși este foarte și foarte limitată. De exemplu, în țara noastră au fost scumpite biletele avia și auto pentru migranți și a fost impusă procurarea poliței medicale la revenirea în țară. Astfel, analizând datele privind rata șomajului printre lucrătorii nativi și cei străini atât în situație economică stabilă, cât și în cea de criză, se determină faptul că în ambele situații rata șomajului este mai înaltă în rândul lucrătorilor străini (figura 1). De asemenea, se observă că în cadrul crizei financiare din 2008-2009, rata șomajului a lucrătorilor străini a crescut cu un ritm mai înalt, situație existentă și în cadrul crizei de coronavirus.

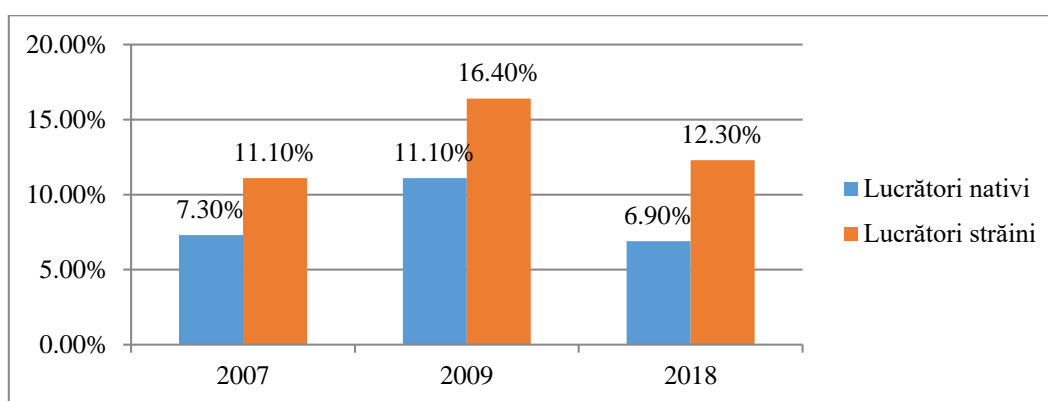

Figura 1. Rata șomajului în UE-28, %

Sursa: COVID-19 crisis through a migration lens. Migration and Development Brief
World Bank, april, 2020. Disponibil: <https://openknowledge.worldbank.org/handle/10986/33634>.

În acest context, în anul 2020, fluxurile de remitențe către țările mici și medii sunt de așteptat să scadă cu aproximativ 20%, marcând cel mai puternic declin din istoria recentă. Acest lucru nu este cauzat atât de reducerea numărului de migranți internaționali, cât scăderii salariilor și pierderii locurilor de muncă de către lucrătorilor migranți. Dar, în același timp, menționăm că remitențele vor

deveni o sursă și mai importantă în finanțarea țărilor de origine, în contextul scăderii dramatice a investițiilor străine directe [World Bank, 2020, p.7].

Pandemia de coronavirus a scos în evidență unele forme de nedreptate socială cu privire la statutul migranților. În general, pandemia a demonstrat clar gradul de dependență al anumitor industrii de muncitorii migranți, precum industria cărnii, construcțiile, agricultura, servicii de curățenie. Datorită acestei crize, se pare că a început un proces de regândire cu privire la rolul migranților. Mitul „muncii necalificate” a lucrătorilor auxiliari din agricultură a dat loc realizării faptului că munca la pământ necesită și ea o pregătire specială. Iar conform datelor OECD, peste 30% din toți medicii și 20% din personalul medical auxiliar din Marea Britanie sunt migranți.

În timpul pandemiei, Portugalia a acordat drepturi de cetățenie depline tuturor migranților și celor care au solicitat statutul de refugiat. Italia intenționează să implementeze unul dintre cele mai ambițioase programe din istoria Europei pentru a legaliza oamenii fără permisiunea oficială de a rămâne în țară. Aproximativ 600.000 de persoane, care lucrează adesea fără contracte în agricultură, industria cărnii, îngrijirea persoanelor în vârstă sau în gospodăriile private, vor putea solicita un permis de ședere oficial. Guvernul federal german se angajează să pună capăt condițiilor de muncă exploatare din industria cărnii printr-un program de protecție a muncii. A apărut speranța că aceste semne timpurii ale unei reacții pozitive vor sta la baza unor ”noi practici normale de muncă” pentru migranți. Cu toate acestea, nici măcar aceste schimbări pozitive nu sunt capabile să ascundă situația în general sumbră din lume pentru majoritatea lucrătorilor migranți. Pandemia le-a creat numeroase constrângeri și le-a pus în pericol existența. Grupurile deosebit de vulnerabile, chiar înainte de pandemie, erau cei care trăiesc sub același acoperiș cu angajatorul lor, de exemplu, migranții care lucrează în gospodării private. În țări precum Liban, situația de nesiguranță pe fondul crizei a dat naștere la numeroase forme de sclavie modernă. Menajerele, pe care mulți nu și le mai permit, sunt pur și simplu lăsate în fața ambasadei țării lor de origine. Mulți imigranți nu au acces la pachete de ajutor guvernamental care vizează depășirea amenințărilor la adresa sănătății și vieții și prevenirea pierderii locurilor de muncă [Браундорф Ф., 2020].

Se prevede că în următorii ani în întreaga lume va crește vulnerabilitatea migranților de muncă, se va amplifica sărăcia în țările-donatoare de forță de muncă și va spori necesitatea în remitențe. Pe fundalul restricțiilor și impedimentelor pentru migrația legală, va crește migrația ilegală. Se amplifică riscurile apariției noilor fluxuri de refugiați ca consecință a foametei, sărăciei, conflictelor militare etc. Globalizarea a diminuat autosustenabilitatea multor țări, transformându-le în țări dependente de diviziunea mondială a muncii, comerț și turism. Întreruperea relațiilor internaționale pe timpul pandemiei a înrăutățit brusc situația economică a tuturor țărilor dependente de lanțul tranzacțiilor internaționale. Din aceste considerente, se poate aștepta o nouă spirală a industrializării și reutilării atât a țărilor dezvoltate, cât și a celor în curs de dezvoltare. Acest fapt va conduce la creșterea cererii de muncă atât calificate, cât și necalificate, pe termen mediu și lung, ceea ce, la rândul său, va contribui la relaxarea barierelor pentru fluxurile migraționiste.

În ultimile decenii, sute de mii de moldoveni au părăsit Republica Moldova, fapt ce a creat o diasporă care acum transferă acasă circa 16% din PIB-ul țării. Remitențele reprezintă un support esențial pentru mai mult de 100.000 de familii moldovenești, care fără ele ar trăi la limita sărăciei.

„Evidențe empirice privind vulnerabilitățile și necesitățile migranților și diasporei Republicii Moldova în contextul COVID-19” pandemia COVID-19 a modificat dinamica migrației în Republica Moldova. Circa 55.000 dintre cei aproximativ 350.000 de migranți pe termen scurt au reușit să se întoarcă înainte de declararea la 15 martie a stării de urgență națională în Moldova. Ceilalți s-au pomenit în condiții extreme de dificile, deoarece multe dintre locurile de muncă ale migranților pur

și simplu au dispărut. Conform sondajului, 83% dintre migranți au raportat că au fost afectați de COVID-19 din perspectiva pierderii locurilor de muncă sau/și a locuinței din cauza scăderii veniturilor.

Astfel, pentru prima dată în ultimul timp apare probabilitatea revenirii semnificative a moldovenilor în patrie, 30% din cei intervievați au declarat că în prezent au planuri de revenire, ceea ce ar reprezenta aproximativ 255.000 de persoane. Un număr important dintre ei au declarat că intenționează să se întoarcă pentru totdeauna, mulți revin cu competențe și investiții în vederea lansării unei afaceri. De cealaltă parte a monedei, circa 50% dintre cei chestionați au raportat că au încetat să mai trimită bani acasă, lucru ce va avea consecințe grave pentru numeroase familii din Moldova care depind direct de remitențe [OIM, 2020, p. 5].

Cercetătorii consideră că pandemia va avea un impact socio-economic considerabil în Republica Moldova, iar componenta migraționistă va fi un factor decisiv în această privință. Astfel, sunt evidențiate patru probleme generate de criza pandemică:

- presiunea suplimentară asupra pieței muncii, cauzată de revenirea a circa 30%, persoane ce vor căuta să se angajeze în câmpul muncii;
- reducerea remitențelor pentru mai multe familii și scăderea nivelului lor de trai, din cauza pierderii sursei esențiale de venit;
- provocările importante în retenția cadrelor esențiale pentru piața forței de muncă, cum ar fi profesioniștii din domeniul sănătății și educației, ceea ce va avea un impact major în recuperarea timpurie post COVID 19;
- reducerea creșterii economice a Republicii Moldova, cauzată de scăderea volumului remitențelor, bază a consumului și a veniturilor fiscale [OIM, 2020, p. 6].

Din această cauză, guvernul trebuie să elaboreze și să implementeze politici de susținere a cetățenilor săi, care i-ar ajuta să reziste crizei. În acest context, multe țări ale lumii au adoptat programe anticriză, destul de diferențiate după volum și direcții. Astfel, SUA intenționează să direcționeze circa 10% din PIB spre susținerea economiei, pe când Japonia doar 2%, Turcia – 1,9% și Brazilia – 1,6%. Unele țări sunt pregătite să acorde indemnizații familiilor cu venituri mici, de exemplu în SUA câte 1200 USD pentru mături și 500 USD pentru copii, iar în Australia câte 441 USD pentru persoanele cu venituri mici [Лазарян С., 2020]. De asemenea, în țările dezvoltate se majorează indemnizațiile pentru copii și pentru șomaj. În țările în dezvoltare susținerea populației se efectuează preponderent prin amânarea plăților fiscale și ipotecare. De exemplu, în Republica Moldova, în perioada stării de urgență persoanele înregistrate cu statut de șomer, inclusiv cele revenite de peste hotare, beneficiază lunar, de la data solicitării, de ajutor de șomaj în cuantum de 2775 lei.

În situația reîntoarcerii migranților, guvernul trebuie să implementeze programe de revenire, în dependență de particularitățile diferitor categorii de migranți. Persoanele revenite reprezintă o oportunitate pentru economia națională, fiind o forță de muncă instruită și cu potențial investițional. Reîntoarcerea migranților pe piața națională a muncii are o serie de efecte benefice, precum contribuția la creșterea performanțelor economice, stimularea absorbției progresului tehnologic, promovarea relațiilor de muncă moderne, de competiție, impulsivarea deschiderii și dezvoltării firmelor transnaționale, favorizarea diseminării atitudinilor antreprenoriale. În contextul revenirii migranților, este necesară amplificarea programelor de investiții, precum PARE 1+1 și alte proiecte sprijinite de UE. De asemenea, politicile macroeconomice trebuie să fie direcționate spre restructurarea economiei, punând accentul pe activitățile economice cu valoare adăugată sporită și cu potențial de export.

BIBLIOGRAFIE

1. Dobreanu C. De ce noul coronavirus nu este o lebedă neagră. Disponibil: <https://romania.europalibera.org/a/de-ce-noul-coronavirus-nu-este-o-lebada-neagra/30522375.html>.
2. Apostol D. Gânduri mari, de unde bani?. București: Economistul. Nr.6 (316), 2020, p.7.
3. ВЭФ: 10 вероятных последствий эпидемии коронавируса для мировой экономики. Disponibil: <https://www.vesti.ru/finance/article/2412059>.
4. Branașco N. Migrația internațională a forței de muncă: tendințe și efecte social-economice. Chișinău: Tipografia „Primex Com”, 2015, 268 p.
5. Полетаев Д. Миграционные последствия «идеального шторма»: каким будет влияние пандемии коронавируса на проблемы миграции? Disponibil: <https://russiancouncil.ru/analytics-and-comments/analytics/migratsionnye-posledstviya-idealnogo-shtorma-kakim-budet-vliyanie-pandemii-koronavirusa-na-problemy/>.
6. Браунсдорф Ф., Потер Ш. Не лучшие перспективы. Disponibil: <https://www.ipg-journal.io/regiony/mir/ne-luchshie-perspektivy-1098/>.
7. COVID-19 crisis through a migration lens. Migration and Development Brief World Bank, april, 2020. Disponibil: <https://openknowledge.worldbank.org/handle/10986/33634>.
8. Evaluarea rapidă a OIM privind impactul COVID-19 asupra bunăstării migranților moldoveni: date empirice privind strategiile și contribuțiile migranților OIM, 2020. Disponibil: https://moldova.un.org/sites/default/files/2020-07/IOM%20Diaspora%20Survey%20Report-RO_FINAL_0.pdf.
9. Лазарян С. Меры поддержки в период пандемии: как страны помогают своим гражданам? Disponibil: <https://regnum.ru/news/economy/2923313.html>.